

زیر آسمان فیر وزمای

مرکز فرهنگی – هنری آرت سنتر افتتاح شد

شب «هانپبال» در «دزاشیب»

● **سحر آزاد:** هانپبال الخاص در ورودی راهرو ایستاده و نظاره‌گر میهمان‌هاست. پرتره‌ای که زمانی نقاش کرمانشاهی از خودش کشیده بود حالا نمادی از حضور خود نقاش شده است تا بازدیدکنندگانی را که به احترام او در اولین شب افتتاح آرت‌سنتر دزاشیب آمده‌اند، بدرقه کند. شب جمعه، ۱۸ مهر مرکز فرهنگی – هنری آرت‌سنتر دزاشیب با نمایشگاهی از مجموعه آثار هانپبال الخاص افتتاح شد. خیابان‌های منتهی به خیابان سلیمی شمالی واقع در بلوار اندرزگو آکنده از ماشین‌هایی است که به‌دنبال جایی پارک می‌گردند. باغ انجمن خوشنویسان در میانه خیابان قرار گرفته و جمعیت زیادی در رفت‌وآمد هستند. همه آنها به بهانه الخاص و افتتاح آرت‌سنتر دزاشیب در این مکان حاضر شده‌اند. از چهره‌های شناخته‌شده هم آیدین آغداشلو، پرویز کلاتری، تاجا بهپهلی، کلرمان عدل، عباس مشهدیزاده،حسین محجوی، سروش صحت، بهاره رهنما، رضا پانگیز، سهراب هادی، احمد و کیلی، علی مرادخلی معاون هنری وزارت ارشاد و مسوولانی از سازمان‌ملل‌متحد در حوزه برنامه جهانی غذا و یونسکو آمده‌اند. در ورودی راهرو، پرتره الخاص قرار گرفته و پس از گذر از پلها ۷۰ اثر از مجموعه‌های «شعر»، «انامشام»، «پرتره»، «طراحی‌ها، آبرنگ‌ها و تعدادی از حججه‌ای این نقاش آشوری اهل کرمانشاه به نمایش گذاشته شده است که شاید پیش از این کمتر تمام آنها در یک‌جا گردآوری شده بودند. بوم‌های بزرگ بین ۲۵ تا ۱۹۰میلیون تومان و طراحی‌ها و آبرنگ‌ها بین سه تا هشت‌میلیون تومان قیمت‌گذاری شده‌اند که به گفته وحید ملک، مدیر آرت سنتر در همان شب اول بیش از نیمی از آنها به فروش رفته است. او در مورد دلیل این استقبال به «شرق» گفت: «از آنجاکه بیشتر مجموعه‌داران طرف هفت، هشت‌سال گذشته وارد این کار شده‌اند، خیلی از آنها اثری از الخاص نداشتند و این نمایشگاه فرصت خوبی برای آنهاست که بتوانند اثری از او را به مجموعه خود اضافه کنند. آرت‌سنتر دزاشیب هم‌زمان با پنج‌سالگی آرت‌سنتر شریعتی افتتاح شده و یکی از برنامه‌های این مجموعه مروری بر آثار پیشگامان هنر مدرن ایران است که طی سال‌های گذشته با برگزاری نمایشگاه‌هایی از فرامرز پیلارام، جعفر روجبخش، مار کو گریگوریان... و در جهت تحقق این هدف برآمده است. حالا با افتتاح نمایشگاه هانپبال الخاص در دومین مرکز آرت‌سنتر که تا ۲۷آبان ادامه دارد، این هدف درحال گسترش نیز هست. همچنین به گفته ملک، تأسیس بخش پژوهشی در آرت‌سنتر دزاشیب بخش دیگری از برنامه مروری بر آثار پیشگامان هنر مدرن ایران است. او در ادامه از انتشار فیلم و کتاب الخاص در سال آینده خبر می‌دهد و می‌گوید که به احتمال زیاد نام آن «گردشی در باغ» خواهد بود. البته در همین مراسم، فیلم کوتاهی در مورد الخاص با سخنان رضا پانگیز، احمد کیلی و بهرام دبیری پخش شد و در بخش دیگری از برنامه پرویز کلاتری، نقاش شناخته‌شده ایرانی در مورد الخاص گفت: «اشتب شب هانپبال الخاص است و ما درباره او حرف می‌زنیم. الخاص از هنرستان هنرهای زیبا آمد و به یک دانشکده هنر در سافرانسیسکو رفت و در آنجا تحصیل کرد، به ایران برگشت و استادیار دانشکده هنرهای زیبای تهران شد. او با جلال آل احمد دوستی داشت و مثل او یک عدالت‌خواه بود.» دکتر عالمی، متدیس و عکاس، دیگر سخنران مراسم بود که در مورد معلم‌بودن الخاص گفت: «خاص به دنیا آمده بود که یک معلم باشد. بعضی از انسان‌ها اصلا به دنیا می‌آیند که معلم باشند، معلم به‌معنای ارسطو و فارابی، معلم آنگونه که هانپبال الخاص بود. او ۰۰عسال نقاشی کرد، صاحب‌سبک بود، در نقاشی مدرن اروپا بسیار مطالعه داشت اما هرگز دچار خودباختگی نشد و هنر مستقل خود را با پایدردی ادامه داد تا رسید به سن ۸۰سالگی که سرطان سرعاش آمد، مجبور بود برای معالجه به کالیفرنیا برود و وقتی که رفت دیگر این عزیز را ندید»

جشنواره

«پاپ» به «سائوپائولو» می‌رود

● **شرق:** فیلم سینمایی «پاپ» به کارگردانی احسان عبدی‌پور در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم سائوپائولو به رقابت با دیگر آثار این جشنواره می‌پردازد. این جشنواره از ۱۶ تا ۲۳اکتبر (۲۴ مهر تا اول آبان) در شهر سائوپائولو برزیل برگزار می‌شود و یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های سینمایی آمریکای لاتین است. بخش بین‌المللی این فیلم را «ایران‌نویں فیلم» برعهده دارد. «پاپ» در بخش مسابقه فیلم‌های اول و دوم این جشنواره با دیگر آثار این بخش رقابت می‌کند و در طول برگزاری جشنواره مسابقه به نمایش گذاشته خواهد شد. در دوره گذشته جشنواره سائوپائولو فیلم‌های «ماهی‌وگر» و «هیس» دخترها فریاد نمی‌زنند»، «زندگی مشترک آقای محمودی و بانو» و به نمایش درآمدند. «پاپ» دومین فیلم عبدی‌پور پس از «تنهای تنهای تنها» است که حضور بین‌المللی خود را پیش از آن‌کران در ایران آغاز کرده است.

زیر سقف بلند نمایشگاه فرانکفورت چه خبر است؟

جولان کره‌ای‌ها در ساختمان کنگره

فرزانه ابراهیم‌زاده . خبرنگار اعزامی «شرق» به فرانکفورت

«ما اینجا هستیم» این جمله، همچون نوار راهنمای بیمارستان‌ها، مخاطب را از ایستگاه مرکزی قطار فرانکفورت به سمت نمایشگاه تجارت با همان Messe هدایت می‌کند؛ ساختمانی که این‌روزها «اما» یعنی کتاب و هرآنچه را که به آن مربوط می‌شود، در خود جای داده؛ ساختمانی که به قول «یورگ بوس» رییس نمایشگاه کتاب فرانکفورت، «قلب تجارت فرهنگی، به‌مدت پنج‌روز در آن می‌تبد. ساختمان کنگره، درست در مرکز فرانکفورت قرار دارد؛ پنجمین شهر آلمان به‌لحاظ وسعت که زمان شارلمان، امپراتور مقدس اروپا بنیاد گذاشته شده و بیش از هزارو ۲۰۰سال قدمت دارد؛ شهری که تقابل سنت و مدرنیسم و رودررویی تجارت و فرهنگ را در خود، یکجا جای داده. این تقابل هرسال به‌مدت یک‌هفته زیر سقف نمایشگاه کتاب فرانکفورت پررنگ‌تری می‌شود. برخلاف‌نصویر ما از نمایشگاه کتاب، خبری از فروش کتاب در نمایشگاه فرانکفورت نیست. همه ناشران فقط کتاب‌هایشان را در قفسه‌ها و ویترین‌ها عرضه کردند و جز ناشران محدودی که به دلایلی کتاب‌هایشان را می‌فروشتند، کسی به قصد خرید کتاب یا به نمایشگاه نمی‌گذازد. اما زیر سقف‌های بلند نمایشگاه کتاب فرانکفورت اتفاقی رخ می‌دهد که آن را از سایر نمایشگاه‌های کتاب جهان متمایز می‌کند؟ این سوالی است که برای رسیدن به پاسخ آن باید از گیت ورودی نمایشگاه گذشت و به چشم دید.

اقت ۲۰درصدی ناشران آلمانی

از چک‌کارت می‌گذرم و وارد کریدور بلندی می‌شوم که به سمت سالن‌های برگزاری نمایشگاه کتاب فرانکفورت می‌رود. کریدور به سالن‌های سه تا هشت منتهی می‌شود. هر سالن، بر اساس تقسیم‌بندی نمایشگاه تعریف شده. مقصد اول مجموعه سالن‌های ۳ است. سالن‌های ۳ مربوط به ناشران آلمانی است. ناشران کودک در سالن ۱-۳ حضور دارند و سالن‌های ۲-۳۰۳ محل تجمع ناشران آلمانی‌زبان است. اسمال البته به نسبت سال‌های قبل ناشران آلمانی کمتری به نمایشگاه آمده‌اند. آمارهای افت حضور ناشران این کشور تا ۲۰درصد خبر می‌دهد. با این‌همه خیلی از ناشران، تازه‌ترین‌های خود را در نمایشگاه ارایه داده‌اند و برنامه‌های رومانیی در این نمایشگاه برگزار می‌شود. روی در و دیوار غرفه‌ها عکس‌هایی از نویسندگان کتاب‌ها در کنار خود کتاب‌ها دیده می‌شود و تاریخ

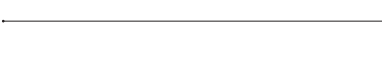
حضورشان را اعلام می‌کند. در ورودی ۳-۱ انتشارات DtV که یکی از معروف‌ترین ناشران آلمانی است غرفه دارد؛ غرفه‌هایی که در دو طرف یک راهرو طراحی شده و به ترتیب موضوع کتاب‌ها در کنار هم چیده شده‌اند. DtV، ناشر نویسنده‌های مشهوری چون گونتر گراس و هرآنچه را که به آن مربوط می‌شود، در خود جای داده؛ ساختمانی که به قول «یورگ بوس» رییس نمایشگاه کتاب فرانکفورت، «قلب تجارت فرهنگی، به‌مدت پنج‌روز در آن می‌تبد. ساختمان کنگره، درست در مرکز فرانکفورت قرار دارد؛ پنجمین شهر آلمان به‌لحاظ وسعت که زمان شارلمان، امپراتور مقدس اروپا بنیاد گذاشته شده و بیش از هزارو ۲۰۰سال قدمت دارد؛ شهری که تقابل سنت و مدرنیسم و رودررویی تجارت و فرهنگ را در خود، یکجا جای داده. این تقابل هرسال به‌مدت یک‌هفته زیر سقف نمایشگاه کتاب فرانکفورت پررنگ‌تری می‌شود. برخلاف‌نصویر ما از نمایشگاه کتاب، خبری از فروش کتاب در نمایشگاه فرانکفورت نیست. همه ناشران فقط کتاب‌هایشان را در قفسه‌ها و ویترین‌ها عرضه کردند و جز ناشران محدودی که به دلایلی کتاب‌هایشان را می‌فروشتند، کسی به قصد خرید کتاب یا به نمایشگاه نمی‌گذازد. اما زیر سقف‌های بلند نمایشگاه کتاب فرانکفورت اتفاقی رخ می‌دهد که آن را از سایر نمایشگاه‌های کتاب جهان متمایز می‌کند؟ این سوالی است که برای رسیدن به پاسخ آن باید از گیت ورودی نمایشگاه گذشت و به چشم دید.

از چک‌کارت می‌گذرم و وارد کریدور بلندی می‌شوم که به سمت سالن‌های برگزاری نمایشگاه کتاب فرانکفورت می‌رود. کریدور به سالن‌های سه تا هشت منتهی می‌شود. هر سالن، بر اساس تقسیم‌بندی نمایشگاه تعریف شده. مقصد اول مجموعه سالن‌های ۳ است. سالن‌های ۳ مربوط به ناشران آلمانی است. ناشران کودک در سالن ۱-۳ حضور دارند و سالن‌های ۲-۳۰۳ محل تجمع ناشران آلمانی‌زبان است. اسمال البته به نسبت سال‌های قبل ناشران آلمانی کمتری به نمایشگاه آمده‌اند. آمارهای افت حضور ناشران این کشور تا ۲۰درصد خبر می‌دهد. با این‌همه خیلی از ناشران، تازه‌ترین‌های خود را در نمایشگاه ارایه داده‌اند و برنامه‌های رومانیی در این نمایشگاه برگزار می‌شود. روی در و دیوار غرفه‌ها عکس‌هایی از نویسندگان کتاب‌ها در کنار خود کتاب‌ها دیده می‌شود و تاریخ

عکس: سلیات رسمی نمایشگاه فرانکفورت

هم بگیرند. اینجا مرز کتاب‌های بزرگسالان و کودکان است. به سمت کتاب‌های کودکان و نوجوانان که می‌روم صدای خنده و شادی را می‌شنوم. تعدادی دختر و پسر دانش‌آموز را می‌بینیم که با کیف‌های مدرسه به سمت غرفه کتاب‌های مربوط به خودشان می‌روند. تا جایی که می‌دام تنها دوروز آخر هفته یعنی شنبه و یکشنبه روزهایی مربوط به عموم است و هنوز نمایشگاه برای متخصصان باز است. اما «هلنا» معلم این دانش‌آموزان که همراه آنها آمده، می‌گوید: «هر سال روز جمعه که نمایشگاه برگزار می‌شود روز اختصاصی مدرسه‌هاست و بچه‌ها در تورهایی به همراه معلمانشان برای دیدن از نمایشگاه می‌آیند.» از او درباره کتابخوانی بچه‌ها می‌پرسم. می‌گوید: «اینجا کتابخوانی از آیا پایین آغاز می‌شود و کودکان با کتاب همراه می‌شوند. در مدرسه هم ما ساعت‌های کتابخوانی داریم و کسانی که علاقه‌مند باشند می‌توانند در این برنامه‌ها شرکت کنند.» او البته از درس «نویسندگی خلاق» هم به عنوان یکی از درس‌هایی که به کتابخوانی کمک می‌کند نام می‌برد. همین‌طور که با هلنا صحبت می‌کنم از کنار غرفه مربوط به کتاب‌های «الو!ا» می‌گذریم. لولا دختر بچه‌ای است که بچه‌ها سیظنت‌هایش را دوست دارند. مدادی را می‌بینم که روی زمین کنار فرزندش نشسته و برایش قصه می‌خواند. آن‌سوتر، پسری ۱۲ساله روی کوسنی که برای همین کار گذاشته شده، نشسته و در حال خواندن کتابی قطور است. روی جلد کتاب نشان می‌دهد این کتاب مخصوص گروه سنی نوجوانان است. با این همه اینجا تقابل میان تغییر شیوه کتابخوانی را بهتر می‌شود فهمید. شرکت‌های الکترونیکی که کتاب‌ها را به‌صورت دیجیتال منتشر می‌کنند با هم رقابت فزینبی دارند. اینجا البته دور، دور کشورهای آسیای شرقی و به‌خصوص کره‌ای‌هاست که با همراهی شرکت‌های مهم خود با انواع کتابخوان‌های دیجیتال و کتاب‌های تصویری‌شان آمده‌اند و قصد دارند بازار آلمان را هم به دست بگیرند. سرشان هم متلوع است و این نشان از استقبال عمومی مردم دارد. البته در کنار کتاب در اینجا اسباب‌بازی‌هایی از شخصیت‌های داستانی و سایر وسایل کمک آموزشی و غیر کمک‌آموزشی هم عرضه می‌شود. این بخش رنگی‌تر از بخش کتاب‌های بزرگسالان است. شاید خوش‌بینی ناشران آلمانی خیلی هم دوام‌نیابد و کتابخوان‌های جای کتاب‌ها را بگیرند.

آثار پنجمین دوره دامن‌فر را برعهده داشتیم؟ با توجه به تنوع زیاد آثار سعی کردیم برای انتخاب کارها سلیقه‌ای نباشد و با دید باز آثار را گزینش کنیم.»او اضافه کرد: «فکر می‌کنم با توجه به سطح بالای آثاری که جولان زیر ۲۵سال در پنجمین دوسالانه نقاشی دامن‌فر ارایه داده‌اند، انقلابی صورت گیرد زیرا این جولان در مقایسه با نسل پیشین یا حتی نسل من بسیار خوب عمل کرده‌اند و آثاری منحصر‌بفرد و متفاوت ارایه داده‌اند.»مهمان کرامرای نقاش، مدرس دانشگاه و از داوران دوره‌های پیشین دوسالانه نقاشی دامن‌فر هم در این افتتاحیه گفت: «بسیار شگفت‌آور است که جولان زیر ۲۵سال ایرانی تا این اندازه خوب کار می‌کنند. به نظر در این دوره شاهد آثار متنوع‌تر و واقع‌گرات نسبت به دوره‌های پیشین هستیم.»او از اینکه دوسالانه نقاشی دامن‌فر حامی جریان نوگرای نقاشی ایران است، ابراز امیدواری کرد و گفت: «حرکت جشنواره دامن‌فر ارزشمند است زیرا بسیاری از جولان به‌خصوص نقاشان شهرستانی از طریق جشنوارهایی چون دامن‌فر و برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی به جامعه هنری معرفی می‌شوند.»دوسالانه نقاشی دامن‌فر به همت گالری دامن‌فر و همکاری موسسه تصویر شهر سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، کوبلو ایران، فابر کاستل آلمان، کاتسون و پ ب و فرانسه برپا شده است و علاقه‌مندان می‌توانند هم‌روزه از ساعت ۱۱صبح تا ۵شب از این آثار در گالری گذشت سال‌ها به جشنواره‌ای قابل‌تامل و تعمق تبدیل شده و آثار رایافته به این نمایشگاه نیز از آماتوربسم خارج شده و به سمت حرفه‌ای‌شدن پیش رفته است.»نیلوفر قادری‌نژاد، نقاش و از اعضای شورای انتخاب آثار پنجمین دوسالانه نقاشی دامن‌فر، در مورد معیار انتخاب آثار گفت: «من به‌همراه غلامرضا نامی و شهروز نظری شورای انتخاب

دوسالانه «دامون‌فر» ۵ساله شد

شب باشکوه نقاشان زیر ۲۵سال

آنها شاهد باشیم، بسیاری از آثار در این دوره به‌لحاظ کیفی از سطح توقع ما بالاتر بودند. جشنواره‌هایی از این دست که دربرگیرنده آثاری با سطح کیفی بالا از هنرمندان زیر ۲۵سال است باید سرمشق هنرمندان جوان دیگر قرار گیرد و همه بدانند که اگر اثری در این نمایشگاه روی دیوار می‌رود بی‌دلیل نیست و حتما کیفیت لازم برای نمایش را داشته است.»او ضمن اشاره به تاثیر فراوانی که جشنواره دامن‌فر در آینده هنری جولان می‌گذارد، گفت: «شکی نیست که حضور در چنین جشنواره‌هایی می‌تواند در زندگی هنری جولان بسیار موثر باشد. در این چندروز شاهد آن بوده‌ایم که در چند هنرستان برای راهمایی آثار دانش‌آموزانشان به این پنجمین دوسالانه نقاشی دامن‌فر جشن گرفته‌اند که این

چهره روز

«سیزده» سیدی

برنده جایزه اصلی جشنواره «بوسان»

● **شرق:** فیلم «سیزده» از ایران به‌همراه فیلمی از کره‌جنوبی به‌صورت مشترک جایزه جشنواره بوسان را کسب کردند. فیلم «سیزده» اثری از هومن سیدی، کارگردان ایرانی است که در نوزدهمین دوره جشنواره فیلم بوسان در کره‌جنوبی به‌طور مشترک به‌همراه فیلم «پایان زمستان» ساخته «کیم دایه‌وون» از کره‌جنوبی جایزه بهترین فیلم نوزدهمین دوره جشنواره فیلم بوسان را به‌همراه ۳۰هزاردلار از آن خود کردند. اصغر فرهادی، رییس هیات داوران بخش اصلی جشنواره (جریان‌های نو) در نشست خبری پایانی این جشنواره ویژگی فیلم سیزده را ابتکار و خلاقیت در به‌کارگیری دوربین و پویایی عنوان کرد و گفت: «هیات داوران از توانایی هر دو فیلم در به‌تصویرکشیدن احساسات عمیق که بسیار نزدیک به زندگی واقعی هستند، تحت‌تاثیر قرار گرفتند.»او همچنین درباره دیگر اثر برنده این جشنواره اظهار کرد: «فیلم پایان زمستان داستان چگونگی برخورد یک خانواده با خبر شکوکه‌کننده‌ای است که از سوی پدر اعلام می‌شود. انسجام سبک و ساختار فیلم و کشف ماهرانه روابط خانوادگی و بازی‌های درخوردتوجه این فیلم ما را تحت‌تاثیر قرار داد.»فرهادی همچنین در مورد فیلم‌های این دوره جشنواره بوسان گفت که اطمینان‌بخش بوده‌اند. آینده سینمای آسیا را نشان داده‌د و همه فیلمسازان را تشویق کرد که به ساختن فیلم‌های صادقانه ادامه دهند. برندگان نوزدهمین جشنواره بوسان از میان آثار ارسالی ۱۲ کشور انتخاب شدند که لبنان و بنگلادش برای نخستین‌بار در جشنواره شرکت می‌کردند. ۲۲هزارو ۴۲۷تفر طی ۱۰روز جشنواره بین‌المللی بوسان کره‌جنوبی، بیش از ۳۰۰ فیلم را تماشا کردند. «سیزده» که در سی‌ودمین جشنواره فیلم فجر جایزه بهترین فیلم در بخش نگاه نو را از خود کرد، داستان زندگی نوجوانی است که پس از درگیری‌های پدر و مادرش از خانه می‌رود و با گروهی هنرآفرین آشنا می‌شود. امیر جعفری، وینکا آسایش، ریما رامین‌فر و مه‌ران احمدی از بازیگران این فیلم هستند. هومن سیدی پیش از این نیز کارگردانی فیلم «آفریقا» را برعهده داشت که در بخش ویدئویی سیست‌نهمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و مورداستقبال منتقدان و مخاطبان واقع شد.

سینمای مقاومت

ایوبی در مراسم رونمایی آثار برگزیده «سینمای مقاومت» مطرح کرد:

همه سینمای ایران، سینمای مقاومت

● **فرانک آرت:** آیین رونمایی از مجموعه آثار برگزیده «سینمای مقاومت» فرصتی فراهم کرد تا به یکی از آسیب‌های جدی سینمای ایران توجه و خطره فیلم‌های سینمایی بار دیگر زنده شود، چراکه فیلم‌های عرضه‌شده در معرض نابودی کامل بودند که خوشبختانه اصلاح و قبل عرضه شدند. در مراسم رونمایی از مجموعه ۳۰ فیلم «سینمای مقاومت» که ۱۹مهر در موسسه رسانه‌های تصویری برپا شد، بنا به گفته مدیرعامل موسسه رسانه‌های تصویری، ۲۸فیلم بلند سینمایی و دو DVD شامل ۱۲فیلم کوتاه عرضه شده است. حسین مسافرآستانه در ادامه به سختی‌های این کار اشاره کرد و ضمن تقدیر از دکن طاهری، مدیر فیلمخانه ملی ایران که بدون تلاش این بانو، چنین امری محقق نمی‌شد، عنوان کرد: «طی جلسات مشاوره ۳۰اثر از فیلم‌های دفاع مقدس انتخاب شد، درحالی‌که فیلم‌های بیشتری درنظر گرفته شده بود. متأسفانه باید گفت خیلی از فیلم‌های سینمای دفاع مقدس در دسترس نیستند. به‌طوری‌که از یافتن فیلم‌های «اسایه‌های هجوم»، «حسامه مجنون»، «تویی که نمی‌شناختم» و «براده‌های خورشید» عاجز ماندیم. اما با وجود این دل به آرشو توپ‌لوزین بستیم که شاید این آثار را داشته باشد و باوجود همکاری‌های بی‌دریغ برانرم مهدی فرجی، مدیر شبکه یک سیما، هنوز به این آثار دست نیافتیم.»در این مراسم حجت‌الله ایوبی، رییس سازمان سینمایی بار دیگر بر توجه مجموعه سینما به ارزش‌ها و دفاع مقدس تأکید کرد و افزود: «سینمای ایران خود را دیسته و وابسته دفاع مقدس می‌داند. کار برای دفاع مقدس در درجه اول نیازمند همدلی است؛ باید اراده‌های پراکنده جمع شوند تا بتوانیم گوشه‌ای از آن فرهنگ تکرارشدنی هشت‌سال دفاع مقدس را روایت کنیم. امیدوارم احیای این فیلم‌ها، باعث ترجیح‌دادن دیگران بر خود شود و فرهنگ بسیجی را در جامعه و به‌خصوص در جامعه سینمایی زنده کند و فضایی ایجاد شود تا همه کسانی که به کار در حوزه دفاع مقدس علاقه‌مند هستند بتوانند در این فضای پر از صمیمیت فعالیت کنند.» حجت‌الله ایوبی در پایان گفت: «سینمای ایران با ادبیات و بیان متفاوت در مقابل سینمای هالیوود ایستاده و به همین دلیل باید عنوان سینمای ایران را «سینمای مقاومت» دانست.» ادامه این مراسم، محمدرضا شرف‌الدین، مدیرعامل انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس، با اشاره به این موضوع که فرهنگی که زایش ندارد و سترون است محکوم به فناست، گفت: «فرهنگ ما پویاست و خوشبختانه امروز در حال صادر کردن فرهنگمان با همین امکانات ناچیز هستیم چراکه به کرامت انسانی قابل هستیم، اما غرب با دستاويز قراردادن سبایل سخیفی مانند اعلامیه حقوق بشر که خودشان به آن پایبند نیستند، نتوانستند کاری از پیش ببرند»